

TÜRKİYE'DE DİN EĞİTİMİ ve SORUNLARI

Editör: Mustafa Köylü

**TÜRKİYE'DE
DİN EĞİTİMİ ve SORUNLARI**

Değerler Eğitimi Merkezi Yayınları
The Center for Values Education Press

© Eserin Her Türü Basım Hakkı Anlaşmalı Olarak
Ensar Neşriyat'a Aittir.

ISBN : 978-605-4036-93-6

Kitabın Adı:

Türkiyede
Din Eğitimi ve Sorunları

Editör

Prof. Dr. Mustafa Köylü

Yayın Koordinatörü

Hulusi YİĞİT

Yayına Hazırlayan

Furkan ÇELİKTAŞ

Tasarım

Nuray YÜKSEL

Baskı-Cilt

ÇINAR MAT. ve YAY. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

100. Yıl Mahallesi Matbaacılar Caddesi
Ata Han No:34 / 5 Bağcılar - İSTANBUL
Tel: 0212 628 96 00 - Faks: 0212 430 83 35
Sertifika No: 12683

1. Basım

Aralık 2018

İletişim

Ensar Neşriyat Tic. A.Ş.

Düğmeciler Mah. Karasüleyman Tekke Sokak. NO :7 Eyüpsultan-İSTANBUL

www.ensarnesriyat.com.tr e-mail: siparis@ensarnesriyat.com.tr

**TÜRKİYEDE
DİN EĞİTİMİ
ve SORUNLARI**

Editör Prof. Dr. Mustafa Köylü

İstanbul – 2018

ÖZGEÇMİŞ

1962'de Gümüşhacıköy'ün Ovabaşı Köyü'nde doğdu. 1980 yılında Amasya İmam Hatip Lisesinden, 1985 yılında da Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. Bir yıl sonra aynı fakülteye Din Eğitimi Anabilim Dalında araştırma görevlisi olarak göreve başladı. 1989 yılında "Din Görevlilerinin Mesleki Problemleri" konulu teziyle yüksek lisansını tamamladı. 1993 yılında doktora eğitimi için Amerika Birleşik Devletlerine gönderildi. Doktorasını, "Theological Foundations of Peace Education in Islam: Towards An Educational Theory and Practice" adlı çalışmasıyla United Theological Seminary'de (Dayton, OH.) tamamlayarak 1997'de yurda döndü. Din Eğitimi alanında 1998 Haziran ayında Yrd. Doç., 2000 Kasım ayında doçent oldu. 2002 Haziran ayında, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde "Psiko-Sosyal Açıdan Dini İletişim" konusuyla ikinci doktorasını tamamladı. 2006 Nisan ayında ise, Din Psikolojisi Anabilim Dalı Profesör kadrosuna atandı. Eylül 2016 yılına kadar Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde öğretim üyesi olarak çalıştı. 28 Eylül 2016 tarihinden itibaren, Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde görev yapmaktadır.

Ulusal ve uluslar arası pek çok makale ve sempozyum bildirisine ilave olarak yayınlanmış şu eserleri bulunmaktadır: *Din Görevlilerinin Mesleki Problemleri (Amasya ve Çorum Alevi-Bektaşlı Köyleri Üzerine Bir Araştırma)* Samsun, 1998; *Yetişkin Din Eğitiminin Teorik Temelleri*. Samsun, Etüt Yayınları, 2000; *Çağdaş Batı ve İslam Düşüncesinde Dinler Arası Diyalog*. İstanbul, İnsan Yayınları, 2001; *Islam and Its Quest for Peace: Jihad, Justice and Education*. Washington D.C., Cultural Heritage and Contemporary Change, Series IIA, 2003; *Psiko-Sosyal Açıdan Dini İletişim*. Ankara: Ankara Okulu Yayınları, 2003; *Muslim and Christian Reflections on Peace*, eds. J. Dudley Woodberry, Osman Zümrüt ve Mustafa Köylü, Lanham, Maryland: University Press of America, 2005; *Küresel Ahlak Eğitimi*, İstanbul, DEM Yayınları, 2006; *Gelişimsel Basamaklara Göre Din Eğitimi*. Ed. Mustafa Köylü, Ankara: Nobel Yay. 2010; *Dünya Dinlerinde Ahlak*, İstanbul: DEM Yayınları, 2010; *Din Eğitimi*. Ed. Mustafa Köylü, Ankara: Gündüz Yayıncılık, 2012; *Din Eğitiminde Çağdaş Konular*, İstanbul: DEM Yayınları, 2012; *Dini Danışmanlık ve Din Hizmetleri*, (Nurullah Altaş'la birlikte ed). Ankara: Gündüz Yayıncılık, 2012; *Karşılaştırmalı Din Eğitimi*, İbrahim Turan ile birlikte, Ankara: Nobel Yay., 2014; *Teoriden Pratiğe Değerler Eğitimi*, Ed. Mustafa Köylü, Ankara: Nobel Yayınları, 2016; *Klasik İslam Eğitimcileri*, Ed. Mustafa Köylü ve Ahmet Koç, İstanbul: Rağbet Yayınları, 2016; *Anahatlarıyla İslam Eğitim Tarihi*, ed. Mustafa Köylü ve Şakir Gözütok, İstanbul: Ensar Yayınları, 2017; *Çocukluk Dönemi Din Eğitimi*, Mustafa Köylü ve Cemil Oruç, Ankara: Nobel Yayınları, 2017.

İlgi Alanları: Barış eğitimi, yetişkinlik dönemi din eğitimi, dini iletişim, değerler eğitimi, karşılaştırmalı din eğitimi.

Önsöz

Türkiye’de Cumhuriyet tarihi boyunca hiç hız kesmeden tartışılan konuların başında din eğitimi ve öğretimi konusu gelmektedir. Her ne kadar 1924’te Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nun kabulüyle orta ve yüksek düzeyde din eğitimine yönelik bir takım faaliyetler olmuşsa da, din öğretimi 1933 yılında tamamen kaldırılmıştır. 1933-1950 yılları arasında, ülkede din eğitimi ve öğretimi adına hiçbir şey yapılmadığı gibi, normal dini yaşantılara bile müdahale edilmiştir. Elbette bu sürecin, farklı nedenleri olmakla beraber, ülkede izlenen dışlamacı ve çatışmacı laiklik uygulamalarının önemli bir rolünün olduğu söylenebilir.

Ancak gerek dünyada meydana gelen olaylar ve gerekse ülkenin içinde bulunduğu koşullar dikkate alınarak, çok gönüllü olmamakla beraber, resmi düzeyde ilk kez 1949 yılında Ankara Üniversitesine bağlı bir İlahiyat Fakültesi açılmıştır. Ancak açılan bu Fakültede de gerçek anlamda ülkenin din eğitimi ihtiyacını karşılamak yerine, dönemin siyasi ve ideolojik yapısını yansıtan “laik” sistemin ağırlıklı olduğu bir eğitim haline dönüşmüştür. Öyle ki Fakültenin adı “İlahiyat” olmasına rağmen, ders programı incelendiğinde içerik olarak, İlahiyat Fakültesinden ziyade karşılaştırmalı dinler tarihi ya da sosyoloji fakültesi gibi bir fonksiyon icra ettiği görülmektedir. Aslında gerçek amaç, halkın dini ihtiyaçlarını karşılamaktan ziyade, rejimin korunması ve devam ettirilmesine matuftu.¹

1 Bkz. İsmail Kara, “Türkiye’de İlahiyat Fakülteleri Dini Kurumlar mı, Laik Kurumlar mı?” *İlahiyat Özel Sayısı*, C, 2; Sayı 1, (2009), ss. 1-19; İhsan Çapçuoğlu, “Din-Siyaset-Laiklik Ekseninde Türkiye’de Din Öğretimi,” *İlahiyat Özel Sayısı*, C, 2; Sayı 1, (2009), ss. 20-39.

Ülkede demokrasinin yavaş yavaş gelişmesiyle birlikte bir taraftan İmam-Hatip Okulları bir taraftan da Yüksek İslam Enstitüleri açılarak, 1980’li yıllara kadar, din eğitimi adına en azından okullaşma oranı açısından önemli gelişmeler yaşanmıştır. 1982-83 öğretim yılından itibaren de bütün yüksek din eğitimi programları, İlahiyat Fakültelerine dönüştürülerek, tek çatı altında toplanmış ve 28 Şubat 1997 yılına kadar bu şekilde devam etmiştir. 28 Şubat sürecinden sonra tekrar din eğitimi ve öğretiminin her kademesinde ciddi dönüşümler yaşanarak, bu alanda tekrar bir kargaşa ve gerileme ortamına gidilmiştir. Ancak 2002 yılından itibaren ülkeyi yöneten iradenin de etkisiyle, din eğitiminin her kademesinde önemli gelişmeler yaşanmış ve yaşanmaya da devam etmektedir.

Din eğitimi bilim dalının tarihi gelişimine bakıldığında, 1949 yılında Ankara Üniversitesi’ne bağlı olarak açılan İlahiyat Fakültesi programında, Din Eğitimi adıyla her hangi bir dersin bulunmadığı görülmektedir. Eğitimle ilgili bir ders, İlahiyat Fakültesi programına ilk kez 1953 yılında “Pedagoji” adıyla konulmuş olup, bu ders 4. sınıfta haftada 2 saattir. 1979-1980 öğretim yılında bu dersin adı, “Din Eğitimi”ne dönüştürülmüş, 1980 yılında ise, Din Eğitimi Kürsüsü kurulmuştur. Bu kürsü 1982 yılında Din Eğitimi Anabilim Dalı’na dönüştürülmüş ve hala aynı adla devam etmektedir.²

Yüksek din öğretiminde, Din Eğitimi dersinin çok önemli bir yeri vardır. Zira Din Eğitimi, bir bilim dalı olarak, çok geniş bir araştırma alanına sahiptir. Dinin öğrenildiği ve öğretildiği her ortam, çocukluk döneminden yaşlılık dönemine kadar tüm yaş grupları, örgün ve yaygın tüm eğitim kurumları bu disiplinin araştırma alanını oluşturmaktadır. Din eğitimi biliminin bir diğer özelliği, tarihi konular kadar, güncel konularla da ilgilenmesi ve ileriye yönelik projeler geliştirmesidir. Bu açılardan bakıldığında, din eğitimi alanı, son derece dinamik, problem merkezli ve çözüm odaklı bir bilim dalı olma özelliği taşımaktadır.

2 Geniş bilgi için bkz. Cemal Tosun, “Bir Anabilim Dalı Olarak Türkiye’de Din Eğitiminin Doğuşu, Gelişmesi ve Alanına Katkıları,” *İlahiyat Özel Sayısı*, C, 2; Sayı 1, (2009), ss. 284-294.

Din Eğitimi Anabilim Dalı, çok genç olmasına rağmen, kuruluşundan bu yana hem öğretim elemanı yetiştirme, hem de çalışma konuları açısından önemli başarılar elde edilmiştir. 1980’li yıllarda din eğitimine ilişkin tek ders kitabı bile bulunmazken, sonraki yıllarda din eğitiminin çeşitli alanlarında yapılan bilimsel çalışmaların da katkısıyla bu alanda pek çok kitap ortaya çıkmıştır. Özellikle 2010’lu yıllardan sonra, din eğitiminin farklı alanlarına yönelik bireysel olarak yazılan din eğitimi kitaplarına ilave olarak, çok yazarlı kitaplar da ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu bağlamda ilk olarak Nurullah Altaş’la birlikte editörlüğünü yaptığımız çok yazarlı bir din eğitimi kitabı hazırlanmıştır.³ Daha sonra başka eserler de yazılmaya başlanmıştır. Ancak kitapların da belli bir ömrü vardır. Özellikle din eğitimi ve öğretimi gibi son derece değişken bir alandaki bilgiler, kısa sürede eskieyebilmekte ve bazı konular geçerliklerini kaybedebilmektedir.

İşte özellikle 2010’lu yıllardan sonraki meydana gelen değişim ve gelişimleri dikkate alarak, tarihsel süreçlere fazla yer vermeden, daha çok sorun merkezli bir yaklaşımla yeni bir kitap yazma gereğinin ortaya çıktığını gördük. Bu yüzden de kitabın adını, “*Türkiye’de Din Eğitimi ve Sorunları*” olarak koymayı uygun bulduk. Böyle bir başlıktan amacımız, yazılan bölümleri sadece tarihsel akışı içinde deskriptif olarak ortaya koymak, meydana gelen değişimleri sayısal olarak ifade etmek yerine, bu alanda yapılan alan araştırmalarının sonuçlarını dikkate alarak, her bir bölümle ilgili temel sorunları tespit edip, o yönde çözümler sunmaktır. Bölüm yazarlarını seçerken de, özellikle o bölümle ilgili mümkün olduğunca ciddi bilimsel çalışması olan akademisyenleri tercih etmeye çalıştık. Aslında bu tarz bir kitap yazmamız, bizim belli bir noktaya ve olgunluğa ulaştığımızı da göstermektedir. Zira 30 sene önce adını bile duymadığımız konularda artık pek çok yüksek li-

3 Kitap ilk olarak Gündüz Yayınları tarafından “Din Eğitimi” adıyla 2012’de yayınlanmış, daha sonra yeni bir düzenleme yapılarak, bu kitaptan bazı konular çıkartılıp ilave konularla beraber, “Dini Danışmanlık ve Din Hizmetleri” adıyla başka bir kitap daha yayınlanmıştır. Söz konusu iki kitap Ensar Yayınları tarafından basılmış ve yeni baskıları devam etmektedir.

sans ve doktora çalışmalarının yapıldığını, paneller ve sempozyumlar düzenlendiğini görmekteyiz. Bu da din eğitimi bilim alanının hangi noktaya ulaştığını göstermesi açısından oldukça önemli bir husustur.

Alanında uzman pek çok akademisyenin titiz çalışmasıyla hazır-lanan bu kitap 13 bölümden oluşmaktadır. Şimdi bu bölümler hakkında kısaca bilgi verelim.

Mustafa Köylü, “Türkiye’de Din Eğitiminin Meşruiyeti Sorunu” adlı bölümde, Cumhuriyet rejiminin ve laiklik ilkesinin temelini oluşturan Kemalizmin kökenlerini, Kemalist düşüncenin aygıtlarını ve Cumhuriyet tarihi boyunca uygulanan laiklik ilkesi ve bazı uygulamaları ele alarak, din eğitiminin meşruiyeti sorununu incelemektedir. Aslında bölümde sadece Türkiye’de din eğitimi ve öğretiminin meşruiyeti sorununu değil, aynı zamanda dinin bizzat kendisinin meşruiyeti sorunu da ele alınmaktadır.

Emine Keskiner, “Okullardaki Din Dersleri ve Sorunları” konulu bölümünde, kısaca Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadar din derslerinin tarihi gelişimini ele aldıktan sonra ağırlıklı olarak, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi derslerine yönelik hukuki tartışmaları, din derlerindeki amaçlar ve temele alınan yaklaşımlarla ilgili tartışmaları, yapılandırmacı yaklaşım ve dinbilimsel yaklaşım bağlamındaki tartışmaları, dini çoğulculuk meselesi ile din, ahlak ve değerler alanı seçmeli dersler hakkındaki tartışmaları ve sorunları ele alıp incelemektedir.

Fatih Kaya, “DKAB Dersinde Aleviliğin Öğretimi ve Karşılaşılan Sorunlar” konulu bölümünde, son zamanlarda oldukça tartışılan Aleviliğin öğretimi konusunu incelemektedir. Yazar önce, İlk ve orta-öğretim programlarında ve 2017-18 eğitim-öğretim yılında okutulan DKAB ders kitaplarında yer alan Alevilikle ilgili konuları, sınıf seviyelerine göre içerik analizi yapmakta daha sonra da bu konuda yaptığı doktora çalışmasının verileri ışında, Alevi öğrencilerin ve diğer Alevilerin, DKAB Dersi ve Alevilikle ilgili konuların yer alışıyla ilgili görüşlerini ve Aleviliğin öğretiminde karşılaşılan sorunları ele almaktadır.

Yusuf Acuner, “İmam-Hatip Liselerinde Din Öğretimi ve Sorunları” bölümünde, Cumhuriyet tarihi boyunca önemli tartışmalara neden olan ve Türkiye’nin din eğitiminde çok önemli bir yere sahip olan, İmam-Hatip Liselerindeki din öğretimini ele alıp incelemektedir. Yazar, imam hatip okullarının tarihi sürecini ve serencamını kronolojik olarak yazmak yerine daha çok imam hatip okullarının mevcut sorunlarını ve bu sorunlara yönelik çözüm önerilerini ele alıp incelemektedir.

Bayramali Nazıroğlu, “İlahiyat Fakültelerinde Din Eğitimi ve Sorunları” adlı bölümünde, İmam-Hatip Liselerini tamamlayacak nitelikte, Türkiye’deki yüksek din eğitimi kurumlarını ele almaktadır. Yazar, yüksek din eğitimi kurumlarının Cumhuriyet dönemi öncesindeki dayanaklarına kısaca değindikten sonra, Tevhid-i Tedrisat Kanunu’yla birlikte gündeme gelen İlahiyat Fakültelerinin ve diğer yüksek din eğitimi kurumlarının amaç, program vb. bakımlardan günümüze kadar nasıl bir süreçten geçtiğini incelemektedir. Daha sonra da bu kurumların günümüzdeki durumlarını ele alarak, mevcut İlahiyat programlarını amaç, içerik ve yöntem bakımından değerlendirmekte, karşılaşılan sorunlara dikkat çekmekte ve daha nitelikli bir yüksek din eğitimi için birtakım öneriler sunmaktadır.

Nurullah Altaş, “İLİTAM ve Sorunları” adlı bölümde, önce uzaktan eğitim kavramı ve uzaktan eğitim ihtiyacını analiz ederek, başlıca uzaktan eğitim yaklaşımları hakkında kısa açıklamalar yapmaktadır. Bu genel temellendirmenin akabinde ise, ülkemizde uygulanmakta olan İlahiyat lisans tamamlama programlarının ilahiyat lisans yeterliklerini kazandırma konusundaki katkılarını belirlemeyi amaçlayan araştırma bulgularından hareket edilerek uygulama hakkında değerlendirmeler yapmaktadır. Daha sonra da ilahiyat lisans tamamlama programlarının yüksek öğretimdeki genel dönüşüm, eğitim alanında hızla yaygınlaşan yeni öğrenme teknolojileri ve ülkemizin içinde bulunduğu özel şartlar bağlamında çerçevesi ortaya koymakta ve son

olarak da İLİTAM programlarının içinde bulunduğu sorun alanlarını ve muhtemel çözüm önerilerini sunmaya çalışmaktadır.

Halit Ev, “İlahiyat Alanında Lisansüstü Eğitim ve Sorunları” adlı bölümde, yazar önce Türkiye’deki lisansüstü eğitimle ilgili genel bilgi verdikten sonra, lisansüstü eğitimin sorunlarını ele alan çalışmalara yer vermekte, daha sonra da ilahiyat alanındaki lisansüstü eğitimin sorunlarını detaylı bir şekilde değerlendirmekte ve bazı çözüm önerileri sunmaktadır. Böyle bir bölüm din eğitimi kitaplarında ilk olarak yer almakta, sonuçta din eğitimi alanına eleman yetiştirme politikalarımızı, zayıf ve güçlü yönlerimizi ortaya koymasından dolayı son derece önemli bir bölüm olma özelliğini göstermektedir.

Hasan Dam, “Camilerde Din Eğitimi ve Sorunları” başlıklı bölümde, yazar, özellikle yetişkinlere yönelik yaygın din eğitimi faaliyetlerinin merkezi durumunda olan camilerdeki din eğitimi ele almaktadır. Yazar öncelikle, camileri tarihi süreç içinde ele almakta, daha sonra, cami eğitiminin temellerine, cami merkezli din eğitimi etkinliklerine, cami merkezli din eğitiminde cemaat ve öğrenme özelliklerine, din görevlilerine, cami merkezli din eğitiminde uygulanabilecek belli başlı metod ve yöntemlere yer vermektedir.

Mehmet Korkmaz, “Kur’an Kurslarında Din Eğitimi” adlı bölümde, yaygın din eğitimi açısından son yıllarda, hem nicel hem de nitel olarak önemli bir din eğitimi merkezi durumuna gelen Kur’an Kurslarını incelemektedir. Yazar, önce Kur’an öğretiminin tarihçesinden kısaca bahsetmekte, sonra da Kur’an Kurslarının açılış ve gelişim sürecini, yasal dayanaklarını, amaçlarını, uyguladığı programları, eğitim sürecini oluşturan çeşitli unsurlar bakımından güncel durumlarını ve bazı sorunlarını ele alarak, yaygın din eğitimi açısından değerlendirmeye çalışmaktadır.

Ayşe İnan, “Vaiz ve Müftülerin Mesleki Faaliyetleri ve Sorunları” konulu bölümde yazar, yaygın din eğitiminde önemli bir yer işgal eden vaizlerin ve yaygın din eğitimi hizmetlerinin yöneticisi olan müf-

tülerin sorunlarını ele almaktadır. Bu bağlamda önce vaizliğin tarihsel gelişimi, günümüzdeki vaizlerin mesleki faaliyetleri, vaizlerin sorunları, müftülüğün tarihsel gelişimi, günümüzde müftülerin mesleki faaliyetleri ve müftülerin sorunları ele alınmakta ve daha nitelikli hizmetler yapabilmeleri amacıyla bir takım önerilerde bulunmaktadır.

İbrahim Turan, “Yaygın Din Eğitiminde Alevilik ve Sorunları” konulu bölüm de son zamanların en popüler konularından birisidir. Bu bölümde yazar, önce Cumhuriyet’in kuruluşundan günümüze kadar devletin Alevilikle ilişkisini tarihsel gelişmelerden hareketle incelemekte ve konuya ilişkin temel tartışmalara yer vermekte, daha sonra da Alevi toplumunun yaygın din eğitimi ve hizmetleri konusunda yaşadığı temel sorunlara değinmekte ve son olarak da Alevi toplumunun Diyanet İşleri Başkanlığı’ndan beklentilerine yer vermektedir.

Bilal Yorulmaz, “Medyadaki Dini Faaliyetler ve Sorunlar,” adlı bölümde yazar, medya ve dinin kesiştiği alanlarda ortaya çıkan problemleri ortaya koymakta ve bazı çözüm önerileri sunmaktadır. Yazar bu amaca yönelik olarak, önce Medya ve din ilişkisine yönelik yaklaşımları ele almakta, sonra Medya bağlamında din eğitiminin sorunlarını irdelemekte ve son olarak sağlıklı bir medya ve dini faaliyetler için bazı öneriler sunmaktadır.

Mustafa Öcal, “Türkiye’de Din Eğitiminin Geleceği” konulu son bölümde yazar, Türkiye’de din eğitimi ve öğretiminin geleceği konusundaki düşünce, tespit ve tekliflerini beş temel başlık altında ele alıp incelemektedir. Bunlar Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Din Eğitimi, İlk ve Orta Öğretimde din eğitimi, İmam-Hatip Liselerinde din eğitimi, İlahiyat ve İslami İlimler Fakültelerindeki din eğitimi ve Kur’an Kurslarında din eğitimi. Bu eğitim kurumlarını teker teker ele alan yazar, gelecekte nasıl bir din eğitimi ve öğretiminin yapılması gerektiği hususundaki düşünce ve tekliflerini ifade etmektedir.

Yazdıkları bölümlerle kitabın oluşmasına katkı sağlayan tüm meslektaşlarımıza ve emeği geçen herkese teşekkür ediyoruz. Ayrıca

kitabın basımını gerçekleştiren Ensar Yayınları mensuplarına da gönülden şükranlarımızı sunuyoruz.

Çalışmamızın tüm öğrencilerimize ve okurlarımıza faydalı olması temennisiyle,

Prof. Dr. Mustafa Köylü
Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi

İÇİNDEKİLER

Önsöz 7

1	Türkiye’de Din Eğitiminin Meşruiyeti Sorunu <i>Mustafa Köylü</i>	15
2	Okullardaki Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersleri ve Sorunları <i>Emine Keskiner</i>	49
3	DKAB Derslerinde Aleviliğin Öğretimi ve Sorunları <i>Fatih Kaya</i>	83
4	İmam Hatip Okullarında Din Eğitimi ve Sorunları <i>H. Yusuf Acuner</i>	131
5	İlahiyat Fakültelerinde Din Eğitimi ve Sorunları <i>Bayramali Nazıroğlu</i>	169
6	Yüksek Din Öğretiminde Uzaktan Eğitim Uygulamaları: İlitam Ve Sorunları <i>Nurullah Altaş</i>	209
7	İlahiyat Alanında Lisansüstü Eğitim ve Sorunları <i>Halit Ev</i>	239
8	Camilerde Din Eğitimi ve Sorunları <i>Hasan Dam</i>	275
9	Kur’an Kurslarında Din Eğitimi ve Sorunları <i>Mehmet Korkmaz</i>	319
10	Vaiz Ve Müftülerin Mesleki Faaliyetleri ve Sorunları <i>Ayşe İnan Kılıç</i>	369
11	Yaygın Din Eğitiminde Alevilik ve Sorunları <i>İbrahim Turan</i>	413
10	Medyadaki Dini Faaliyetler ve Sorunlar <i>Bilal Yorulmaz</i>	445
11	Türkiye’de Din Eğitiminin Geleceği <i>Mustafa Öcal</i>	481

Ülkemizde son zamanlarda Din Eğitimi ile ilgili oldukça güzel çalışmalar yapılmaktadır. Ancak bu çalışmaların çoğu betimsel nitelikli çalışmalardan oluşmaktadır. 2010'lu yıllardan sonraki meydana gelen değişim ve gelişimleri dikkate alarak, tarihsel süreçlere çok fazla yer vermeden, daha çok sorun merkezli bir yaklaşımla yeni bir kitap yazma gereğinin orta-ya çıktığını gördük. Bölüm yazarlarını seçerken de, özellikle o bölümle ilgili mümkün olduğunca ciddi bilimsel çalışması olan akademisyen-leri tercih ettik. Yazılan bölümleri sadece tarihsel akışı içinde deskriptif olarak ortaya koymak ve meydana gelen değişimleri sayısal olarak ifade etmek yerine, o alanda yapılan araştırma sonuçları çerçevesinde o konuyla ilgili temel sorunları tespit edip, o yönde çö-zümler sunmaya çalıştık.

Böyle bir kitap, bizim bu alanda belli bir noktaya ve olgunluğa ulaştığımızı da göstermektedir. Zira 30 sene önce adını bile duymadığımız konularda artık pek çok yüksek lisans ve doktora çalışmaları yapılmakta, ulusal ve uluslar arası sempozyumlar düzenlenmektedir. Bu kitabın başta İlahiyat Fakültesi öğrencileri olmak üzere, konuyla ilgilenen herkese bir katkı sağlayacağına inanmaktayız.

ISBN: 978-605-4036-93-6

9 786054 036936

siparis @ ensarnesriyat.com.tr

